

Sygn. akt III A Ua 104/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Staśkiewicz
Sędziowie:	SSA Barbara Pauter (spr.) SSA Stanisława Kubica
Protokolant:	Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku G. W.

przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu we W.

o emeryturę wojskową

na skutek apelacji Wojskowego Biura Emerytalnego we W.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 20 października 2011 r. sygn. akt IX U 77/11

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca G. W. wniósł odwołanie od decyzji Wojskowego Biura Emerytalnego we W. z dnia 14 grudnia 2010 r. odmawiającej ustalenia prawa do emerytury wojskowej od 1 kwietnia 1995 r. oraz zaliczenia do wysługi emerytalnej okresu pracy wykonywanej w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 30 czerwca 2009 r.

Wyrokiem z dnia 20 października 2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił G. W. prawo do emerytury wojskowej i zaliczył do wysługi emerytalnej okres pracy od 1 stycznia 1999 r. do 30 czerwca 2009 r.

Sąd ten ustalił, że decyzją z dnia 16 września 2009 r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego odmówił G. W. prawa do zaliczenia do wysługi emerytalnej okresu pracy cywilnej, wykonywanej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. W uzasadnieniu decyzji Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego podał, że z uwagi

na brak wymaganego - 15-letniego - okresu służby wojskowej - organ rentowy nie miał podstaw do zaliczenia pracy wnioskodawcy, świadczonej po zwolnieniu ze służby wojskowej.

Wnioskodawca nie zgadzając się z treścią tej decyzji - odwołał się do Sądu Okręgowego podnosząc, że w dacie przejścia na emeryturę, wykazał 15-letni okres służby wojskowej, a w konsekwencji uzyskał prawo do zaliczenia mu do stażu pracy - okresu zatrudnienia, wykonywanego po zakończeniu służby wojskowej.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 29 grudnia 2009 r. oddalił odwołanie wnioskodawcy.

Wnioskodawca w dniu 4 lutego 2010 r. wniósł apelację od tego wyroku.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 14 lipca 2010 r. uchylił wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29 grudnia 2009 r. oraz poprzedzającą decyzję Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego z dnia 16.09.2009 r. i przekazał sprawę bezpośrednio organowi rentowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ rentowy ma obowiązek odnieść się do stanowiska prezentowanego przy ubieganiu się przez wnioskodawcę do świadczenia po zwolnieniu ze służby wojskowej i treści wydanej decyzji potwierdzającej, uprawnienia wnioskodawcy do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu 15-letniej wysługi lat, ustalonej na dzień jego zwolnienia ze służby. Ponadto organ rentowy miał dokładnie ustalić okresy przebiegu służby wojskowej wnioskodawcy i łącznego ich wymiaru przy uwzględnieniu treści zaświadczeń Wojskowej Komendy Uzuppełnień we W. z dnia 18 czerwca 1998 r. oraz 3 czerwca 2009 r., wykazujących pełnienie przez wnioskodawcę czynnej służby wojskowej od dnia 31 marca 1978 r. Organ rentowy miał rozstrzygnąć o zasadności żądania wnioskodawcy, co do uznania jego uprawnień do emerytury wojskowej i doliczenia do stażu pracy - okresu zatrudnienia, wykonywanego po zwolnieniu ze służby.

Decyzją z dnia 14 grudnia 2010 r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego we W. odmówił ustalenia wnioskodawcy prawa do emerytury wojskowej i zaliczenia do wysługi emerytalnej okresu pracy wykonywanej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.

Wnioskodawca G. W., urodzony dnia (...), w dniu 31 marca 1978 r. został przyjęty do Wojskowej Szkoły (...)w G. na mocy rozkazu dziennego nr (...)z dnia 31 marca 1978 r. Komendanta Wojskowej Szkoły (...)w G. i wciągnięty z tym dniem do ewidencji i wszelkiego rodzaju zaopatrzenia.

W dniu 17 listopada 1978 r., na podstawie rozkazu dziennego nr (...)Komendanta Wojskowej Szkoły (...) w G., uzyskał stopień szeregowca.

Od dnia 31 marca 1978 r., na mocy rozkazu personalnego Departamentu Kadr MON nr (...), zawartego w wyciągu z rozkazu specjalnego nr (...)z dnia 26 czerwca 1982 r. Komendanta Wojskowej Szkoły (...)w G., został wciągnięty do ewidencji i wszelkiego rodzaju zaopatrzenia - jako szeregowy.

Na mocy Rozkazu Komendanta Wojskowej Szkoły (...) z dnia 12 grudnia 1981 r., wnioskodawca został awansowany do stopnia starszego szeregowca oraz wyróżniony za wzorowe wywiązywanie się z obowiązków i za dobre wyniki w wyszkoleniu muzycznym i ogólnowojskowym, został mianowany na stopień kaprała.

W dniu 1 kwietnia 1982 r. wnioskodawca rozpoczął 5. rok służby wojskowej i z tego tytułu przyznano mu dodatek w wysokości 750,- zł.

Na mocy Rozkazu Komendanta Wojskowej Szkoły (...) z dnia 26 czerwca 1982 r. wnioskodawca został mianowany na stopień plutonowego w korpusie osobowym politycznym w grupie orkiestr wojskowych i powołany do zawodowej służby wojskowej z dniem 26 czerwca 1982 r.

Na mocy orzeczenia Wojskowej Komisji Lekarskiej we W. z dnia 30 grudnia 1994 r. wnioskodawca został zaliczony do II grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia. Komisja Lekarska ustaliła, że wnioskodawca nie jest zdolny do zawodowej służby wojskowej i z tej przyczyny, został zwolniony z zawodowej służby wojskowej z dniem 20.III.1995 r.

Decyzją Wojskowego Biura Emerytalnego z dnia 12 maja 1995 r. wnioskodawca nabył prawo do renty inwalidzkiej. Do obliczenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto, wg stawek obowiązujących w dniu 1 stycznia 1995 r., uposażenie za stopień wojskowy starszego sierżanta po 16 latach wysługi wojskowej 321,- zł oraz uposażenie za stanowisko służbowe wg grupy U – 30,- zł oraz kwotę dodatków o charakterze stałym i miesięczną równowartość nagrody rocznej lub premii, która stanowiła 52,60% uposażenia zasadniczego i wyniosła 328,22 zł. Jednocześnie organ rentowy powiadomił wnioskodawcę w decyzji z dnia 12 maja 1995 r., że ma prawo do emerytury wojskowej, ale ze względu na to, że przyznana renta jest korzystniejsza - podlega ona realizacji od dnia 1 kwietnia 1996 r.

WBE w kolejnych decyzjach: z dnia 7 marca 1996 r., 16 grudnia 1996 r., 22 października 1997 r. do obliczenia podstawy wymiaru świadczenia wnioskodawcy przyjmowało m.in. uposażenie za stopień wojskowy st. sierżanta po 16 latach służby wojskowej w określonej kwocie.

W okresie od 2 czerwca 1998 r. do 30 czerwca 2009 r. wnioskodawca pracował na podstawie umowy o pracę na rzecz (...) Inc." we W. w pełnym wymiarze czasu pracy jako pracownik handlowy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za uzasadnione. W ocenie Sądu zaliczeniu do okresów służby wojskowej podlega okres nauki wnioskodawcy w charakterze Elewa w Wojskowej Szkole (...) w G. od dnia 31 marca 1978 r. Okres ten należy bowiem potraktować jako okres służby w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, tj. jako czynną służbę wojskową. Tym samym wnioskodawca posiada okres 16 lat służby wojskowej. Okres pracy wnioskodawcy od 2 czerwca 1998 r. do 30 czerwca 2009 r. nie był przez organ rentowy kwestionowany, a skoro wnioskodawca posiada 16-letni okres służby wojskowej, okres ten należało doliczyć do wysługi emerytalnej.

Zaskarżona decyzja podlegała zatem zmianie.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożył organ rentowy, domagając się jego zmiany w całości i oddalenia odwołania wnioskodawcy; ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenia od wnioskodawcy na rzecz organu emerytalnego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 101 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych o numeracji obowiązującej w dniu zwolnienia wnioskodawcy z zawodowej służby wojskowej, tj. na dzień 20 marca 1995 r. i bezpodstawne przyjęcie, że wnioskodawca pełnił czynną służbę wojskową przed ukończeniem 17 roku życia, a w konsekwencji zaliczenie bez podstawy prawnej do wysługi emerytalnej wnioskodawcy okresu pracy wykonywanej od 2.VI.1998 r. do 30.VI.2009 r.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy podniósł w szczególności, że z literalnego brzmienia treści ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie żołnierzy zawodowych jednoznacznie wynika, iż żołnierzem służby czynnej jest osoba, która ukończyła 17 rok życia i została do tej służby powołana. Odpis przebiegu służby wnioskodawcy taką datę ustala na 29 czerwiec 1982 r. Liczony od w/w daty staż służby uniemożliwia przyznanie wnioskodawcy świadczenia emerytalnego i doliczenie okresu pracy "cywilnej".

W odpowiedzi na apelację organu rentowego wnioskodawca wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja organu rentowego jest uzasadniona.

W odniesieniu do przygotowania do zawodu żołnierza zawodowego istniała regulacja szczególna w ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134 ze zm.) oraz w przepisach wykonawczych. W myśl art. 73 ustawy na naukę do szkół wojskowych kształcących kandydatów na żołnierzy zawodowych oraz do orkiestr wojskowych mogli być przyjęci - za zgodą przedstawiciela ustawowego - również małoletni, którzy nie ukończyli 17 lat życia, posiadający odpowiednią zdolność fizyczną i psychiczną do odbywania

nauki w szkołach i orkiestrach wojskowych, jeżeli złożyli zobowiązanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej po ukończeniu nauki (ust. 1 art. 73 ustawy). Małoletni przyjęci na naukę zgodnie z ust. 1 nie byli żołnierzami w czynnej służbie wojskowej do czasu ukończenia 17 lat życia. Po ukończeniu 17 lat życia powoływało się ich do służby kandydackiej, jeżeli zostali uznani za zdolnych do zawodowej służby wojskowej (ust. 2). Z kolei art. 64 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. stanowił, że kandydaci na żołnierzy zawodowych (tj. również małoletni przyjęci na naukę po ukończeniu 17 lat życia) pełnili czynną służbę wojskową jako służbę kandydacką. Również akty wykonawcze do art. 73 ustawy w postaci zarządzenia Ministra Obrony Narodowej oraz Ministra Kultury i Sztuki z dnia 17 lipca 1984 r. oraz zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z 29 listopada 1971 r. (powołane już wcześniej) potwierdzają wniosek o różnej sytuacji prawnej przyjętych w celu nauki do Wojskowego Liceum Muzycznego w wieku 15-17 lat życia oraz po ukończeniu 17 lat życia. Ci pierwsi pozostają ze szkołą w stosunku nauki, drudzy natomiast, po spełnieniu warunku dotyczącego stanu zdrowia, uzyskują status kandydata na żołnierza zawodowego i ich okres nauki, jako okres służby kandydackiej, ma charakter okresu czynnej służby wojskowej. Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS okresy czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim stanowią okresy składkowe.

Oznacza to, iż nie jest możliwe zaliczenie wnioskodawcy do służby wojskowej okresu nauki w Wojskowej Szkole (...) w G. przed dniem 11.IV.1980 r., tj. przed ukończeniem 17 lat życia, bowiem jako małoletni nie był wówczas żołnierzem w czynnej służbie wojskowej (art. 73 ust. 2 w/w ustawy). Wnioskodawca został przyjęty do tej szkoły w wieku 15 lat, a zatem pozostawał ze szkołą w stosunku nauki, a nie służby kandydackiej.

Tym samym wnioskodawca nie posiada wymaganego 15-letniego okresu służby wojskowej (11.IV.1980 r. – 20.III.1995 r.). Nie spełnia zatem przesłanek do uzyskania prawa do emerytury wojskowej (art. 12 ustawy z dnia 10.XII.1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin – Dz.U. t.j. z 2004 r. Nr 8, poz. 66 ze zmian.). Oznacza to jednocześnie, iż okres zatrudnienia od 2 czerwca 1998 r. do 30 czerwca 2009 r. w (...) Inc.” we W. nie może zostać doliczony do wysługi emerytalnej. Zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że odwołanie wnioskodawcy oddalił.